

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2724/05
21.12.2001. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр. Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца "АА", чији је пуномоћник АБ, адвокат и АВ, против туженог ЈП "Србијашуме" из Београда кога заступају БВ и БГ, ради утврђења права својине и предаје поседа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Зајечару број Гж 1262/03 од 18.9.2003. године, у седници већа одржаној 21.12.2001. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Зајечару број Гж 1262/03 од 18.9.2003. године и пресуда Општинског суда у Књажевцу број П 569/02 од 22.4.2003. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Зајечару број Гж 1262/03 од 18.10.2003. године одбијена је жалба туженог изјављена против пресуде Општинског суда у Књажевцу број П 569/02 од 22.4.2003. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца па је утврђено да је тужилац власник магацина површине 1440м² са истоварном рампом површине 241м² у ГГ у улици ВВ на кп. број аа и бб КО ГГ и којом је тужени обавезан да исти преда тужиоцу испражњен од свих лица и ствари у року од 15 дана те му исплати трошкове парничног поступка у износу од 30.135,24 динара у року од 15 дана.

Против назначене пресуде Окружног суда у Зајечару, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и због битних повреда одредаба парничног поступка који се свде на повреду из одредбе члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Ревизија туженог је основана.

Према утврђеном чињеничном стању предметни магацин са утоварном рампом у ГГ у улици ВВ на катастарској парцели аа и бб КО ГГ саграђен је 1974 године. Инвеститор је био тадашња "ДД" чији је правни следник тужилац те да је тужилац постао власник спорног објекта његовом изградњом. Утврђено је да је тужилац уступио правном претходнику туженог "ЂЂ" део магацина у коме се тужени и сада налази и одбија да га мирним путем преда тужиоцу.

На основу ових чињеница применом одредби члана 21. и 22. Закона о основама својинско правних односа, нижестепени судови су закључили да је предметни магацин са утоварном рампом власништво тужиоца по основу градње а да се тужени у њему налази без правног основа и да је стога дужан да га преда слободног од лица и ствари у посед тужиоцу.

У ревизији туженог се основано указује да је изрека првостепене пресуде не разумљива и да противуречи разлозима пресуде а што представља битну повреду парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП. Ревидент је још уз жалбу на пресуду Општинског суда у Књажевцу доставио извод из поседовног листа број вв службе за катастар непокретности ГГ и уверење од 30.6.2003. године Републичког геодетског завода, ГГ, да у катастарској Општини ГГ не постоји катастарска парцела број аа. Одлучујући о жалби туженог, другостепени суд се није осврнуо на ове доказе нити на указивање жалиоца да је у изреци погрешно означено да се предметни магацин налази на катастарској парцели број аа чиме је и другостепени суд починио битну повреду одредаба поступка из члана 354. став 1. а у вези члана 365. став 2. и 375. став 1. ЗПП. Наиме, првостепени суд је био дужан да изврши идентификацију парцела на којима се налази магацин са истоварном рампом, да утврди из чега се магацин састоји односно који део заузима тужени будући да је у поступку утврдио да тужени користи само део магацина а изреком пресуде га је обавезао на предају поседа магацина површине 1440м² са истоварном рампом површине 241м² што би значило да је тужени обавезан да тужиоцу преда посед целог магацина са истоварном рампом.

Када се пресудом утврђује стварно право на непокретности, у изреци морају бити означени сви подаци о идентитету непокретности да би се на основу такве пресуде могло са успехом спровести извршење и да би се тачно знало, за будуће да ли се ради о пресуђеној ствари или не.

Ради правилне примене материјалног права првостепени суд је био дужан да утврди од када се тужени налази у поседу дела магацина са истоварном рампом и по ком основу и да ли је приликом доношења одлуке о организовању основне организације удруженог рада "ЂЂ" (правни претходник туженог) а која је

настала поделом основне организације удруженог рада "ДД" (правни претходник тужиоца), а што произилази из члана 1. те Одлуке, био сачињен деобни биланс и да ли је предметни магацин са истоварном рампом био предмет тог деобног биланса.

Из изнетих разлога ревизија туженог је од стране Врховног суда Србије оцењена као основана па је одлучено као у изреци на основу члана 394. став 1. и 395. став 2. савезног ЗПП и члана 491. став 4. ЗПП ("Службени гласник Републике Србије број 125/04).

У наставку поступка првостепени суд ће отклонити напред наведену битну повреду поступка тако што ће извршити идентификацију парцела на којима се налази спорни магацин, утврдиће коју површину и који део магацина заузима тужени и држи у свом поседу са тачним означањем и идентификацијом тог простора, а употпуниће и чињенично стање као што је то напред указано након чега ће поново одлучити о основаности тужбеног захтева и о свим трошковима парничног поступка.

Председник већа - судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

МН